

Giới Thiệu Cựu Ước
Bài 20 Ê-XÊ-CHI-ÊN
Mục Sư Hồ Xuân Phước

Câu Chia Khóa: 36:24-26

Ta sẽ thu lấy các người khỏi giữa các dân; ta sẽ nhóm các người lại từ mọi nước, và đem về trong đất riêng của các người. Ta sẽ rưới nước trong trên các người, và các người sẽ trở nên sạch; ta sẽ làm sạch hết mọi sự ô uế và mọi thần tượng của các người. Ta sẽ ban lòng mới cho các người, và đặt thần mới trong các người. Ta sẽ cất lòng bằng đá khỏi thịt các người, và ban cho các người lòng bằng thịt.

Nê-bu-cát-nết-sa xâm chiếm Giu-đa lần đầu vào năm 606 Trước Chúa. Ông chiếm thành Giê-ru-sa-lem và bắt đầy qua Ba-by-lôn nhiều người lãnh đạo, trong đó có Đa-ni-ên (Đa-ni-ên 1:1-6; 2 Các Vua 24:1). Đây là khởi điểm của thời kỳ lưu đầy 70 năm.

Tám năm sau, 597 TC, Giê-ru-sa-lem nổi dậy chống Ba-by-lôn, Nê-bu-cát-nết-sa xâm chiếm Giu-đa lần thứ hai, bắt vua Giê-hô-gia-kim cùng 10,000 người trong giới lãnh đạo, quân đội và thợ chuyên môn lưu đầy qua Ba-by-lôn, trong đó có Ê-xê-chi-ên (2 Các Vua 24:10, 14-16).

Dẫn đi hết thành phần ưu tú của Giu-đa, Nê-bu-cát-nết-sa dễ bề kiểm soát đám dân còn lại. Ông đặt Sê-đê-kia làm vua tại Giê-ru-sa-lem. Nhưng chỉ 11 năm sau, Sê-đê-kia nổi lên chống lại Ba-by-lôn vì hy vọng Ai-cập cứu giúp. Nê-bu-cát-nết-sa nổi giận, xâm chiếm Giê-ru-sa-lem lần thứ ba. Sau 3 năm bao vây, quân Ba-by-lôn hãm thành, cưỡng chiếm và tàn phá đền thờ. Hàng ngàn người bị bắt lưu đầy (2 Các Vua 25).

Lúc bị bắt lưu đầy, Ê-xê-chi-ên 30 tuổi (cùng thời với Giê-rê-mi, tiên tri trong xứ Giu-đa) đang được huấn luyện để làm thầy tế lễ tại Giê-ru-sa-lem (1:3). Lưu đầy biệt xứ chấm dứt ước mơ phục vụ trong đền thờ Giê-ru-sa-lem. Tuy nhiên, 5 năm sau, trong cảnh lưu đầy đó, Chúa gọi Ê-xê-chi-ên làm tiên tri (1:2).

Chúa bảo Ê-xê-chi-ên giải thích cho dân Giu-đa lưu đầy lý do họ bị lưu đầy. Câu “*Các người sẽ biết Ta là Đức Giê-Hô-va*” được dùng gần 70 lần. Họ đã phạm tội bỏ Chúa, thờ tà thần và cứng cổ, cứng lòng với Ngài. Tại sao Chúa phạt nhưng không để cho họ bị tiêu diệt? Vì giao ước với Áp-ra-ham. Chúa phạt tội nhưng đồng thời cũng kéo họ lại gần Ngài.

Sứ điệp chính: Dân Chúa tìm được hy vọng khi chú tâm vào sự vinh quang của Chúa. Suốt 22 năm, Ê-xê-chi-ên trung tín, nỗ lực rao giảng Lời Chúa cho dân Do-thái mỗi một, nắn lòng và lưu đầy tại Ba-by-lôn.

Ê-xê-chi-ên có nhiều điều kỳ lạ, mở đầu với hình ảnh bờ sông Kê-ba chảy qua cánh đồng hai bên bờ phì nhiêu, trù phú. Tất cả sự giàu sang, đẹp đẽ của thủ đô Ba-by-lôn hùng vĩ, tráng lệ không làm cho tinh thần phiến muộn của Ê-xê-chi-ên và dân Do-thái lưu đầy tươi tỉnh.

Thi thiên 137:1-4 mô tả được tâm trạng đau buồn này: *Chúng tôi đang ngồi trên mé sông Ba-by-lôn, bên nhớ lại Si-ôn và khóc. Chúng tôi treo đàn cầm trên cây dương liễu. Những kẻ bắt chúng tôi làm phu tù bảo chúng tôi hát xướng. Kẻ cướp giật đòi chúng tôi hát mừng. Chúng tôi làm sao hát được bài ca của Đức Giê-hô-va?*

Không có lúc nào đau thương bằng lúc Chúa sửa phạt và nhớ lại Chúa thành tín yêu thương mà mình đã từ bỏ Ngài. Có đàn mà không hát được. Có nhạc mà không ca ngợi được.

- (1) Chúa báo Ê-xê-chi-ên vợ ông sẽ chết (4 năm sau khi bắt đầu chức vụ) nhưng ông không được khóc lóc, không để tang (24:16-18) – như dân Chúa tuyệt tình với Chúa trong lạnh lùng đứng đưng.
- (2) Cuộc sống của Ê-xê-chi-ên là bài giảng, là mô hình của sứ điệp Chúa gửi dân Ngài. Không có điều gì khó quá cho Chúa. Xương khô có thể sống lại. Hãy tiếp tục rao giảng Tin Lành cho người lầm lạc, tội lỗi, vô vọng.
- (3) Tay của Chúa ở trên Ê-xê-chi-ên (1:3). Ngài phán dạy qua cuộc đời ông. Chúa dùng ông và Ngài muốn dùng chúng ta để phản ánh vinh quang trời.

Con cái phải biết hậu quả của việc không vâng lời cha mẹ. Con Chúa phải vâng phục Chúa – như Ê-xê-chi-ên vâng phục Chúa trọn vẹn 22 năm trong chức vụ. Ông rao giảng ở đầu đường, góc chợ, diễn đạt bài giảng sống của mình qua nếp sống (nằm nghiêng 390 ngày, cạo đầu, không để tang vợ). Có thể Chúa không giao Anh Chị Em những việc khó như Ê-xê-chi-ên, nhưng khi Chúa giao, Anh Chị Em có sẵn lòng nhận với tinh thần thuận phục không?

Bố Cục: I. Sự Kêu Gọi và Khải Tượng (1-3)
II. Lời Tiên Tri Về Tội Lỗi Của Giuđa (4-24)
III. Lời Tiên Tri Về Các Nước Khác (25-32)
IV. Bảo Đảm Về Hy Vọng Hồi Hương (33-48)

I.   SỰ KÊU GỌI VÀ KHẢI TƯỢNG (1-3)

Ê-xê-chi-ên là một sách đầy Khải tượng, bắt đầu ngay với chương một. Nhiều Khải tượng tương tự như Khải tượng trong Khải Huyền. Năm thứ 30 trong 1:1 là năm Ê-xê-chi-ên được 30 – tuổi các thầy tế lễ bắt đầu phục vụ trong đền thờ (Dân số 4:3). Ê-xê-chi-ên thấy gì trong Khải tượng và phản ứng ra sao (1:5, 28)? Bốn sinh vật giống người xuất hiện giữa đám mây và Đức Giê-hô-va vinh quang. Ông sắp mình xuống đất thờ lạy Chúa.

Bắt đầu từ 2:1, Ê-xê-chi-ên được gọi là “con người” suốt cả sách. Chúa xác định rõ ràng lời kêu gọi Ê-xê-chi-ên trong 2:4-9. Đây là chức vụ *rao truyền thông điệp của Chúa cho dân Giu-đa phản nghịch, cứng đầu, cứng cổ*. Ý nghĩa của 3:18? Ê-xê-chi-ên có nhiệm vụ rao giảng Lời Chúa, cảnh cáo tội nhân nhưng mỗi người đều chịu trách nhiệm về đời sống mình trước mặt Chúa.

II. LỜI TIÊN TRI VỀ TỘI LỖI CỦA GIU-ĐA (4-24)

Chương 4 & 5 mô tả cảnh Giê-ru-sa-lem bị bao vây và tàn phá. Chúa bảo Ê-xê-chi-ên vẽ bản đồ thành Giê-ru-sa-lem trên một viên gạch lớn (*ngói*, 4:1) và nướng bánh trên tấm vỉ sắt (*chảo sắt*, 4:3). Dân chúng đứng xem Ê-xê-chi-ên diễn tuồng tử mả điều sẽ xảy ra cho Giê-ru-sa-lem. Mỗi chi tiết đều có ý nghĩa riêng. Chúng ta hay xem thường những chi tiết nhỏ trong Lời Chúa, hãy học nơi Ê-xê-chi-ên – làm theo tất cả những gì Chúa dạy.

Ê-xê-chi-ên nằm nghiêng bên trái 390 ngày, tượng trưng cho 390 năm Chúa phạt Y-sơ-ra-ên (4:4, 5). Ông nằm nghiêng bên phải 40 ngày, tượng trưng cho 40 năm Chúa phạt Giu-đa. Tại sao Ê-xê-chi-ên không được phép nhúc nhích (4:8)? Hình bóng về dân Giê-ru-sa-lem bị giam hãm trong thành (Ê-xê-chi-ên không phải nằm liên tục suốt ngày đêm trong 390 ngày vì ông phải đi rao giảng).

Số lượng thức ăn, nước uống ít ỏi (4:10-12) tượng trưng cho cảnh khan hiếm thực phẩm cùng cực khi quân thù vây thành. Ê-xê-chi-ên cạo đầu và râu (5:1-2) biểu tượng cho sự than khóc, ô nhục và ăn năn. Chia tóc ra làm 3 phần báo trước việc sẽ xảy ra tại Giê-ru-sa-lem (5:12): chết vì bệnh dịch và đói, bị giết bằng gươm và một số ít phân tán khắp nơi (6:8).

Ê-xê-chi-ên nhận được một khái tượng quan trọng về sự vinh quang và thánh khiết (chương 8-11). Thánh Linh Chúa nắm lấy tóc, nâng ông lên giữa trời và đem đến thành Giê-ru-sa-lem (8:4). Chúa cho ông thấy gì (8:9-12)? Hình vẽ trên tường quang cảnh 70 trường lão thờ lạy thú vật, côn trùng ghê tởm. Họ nói với nhau: *Chúa không thấy chúng ta đâu*.

Chúa nói Ngài sẽ làm gì vì tội lỗi của Giuđa (9:4-10)? *Ta sẽ giết hết những người tội lỗi, ngang nghịch, cứng lòng – không thương tiếc. Chúng nó tưởng Ta không nhìn thấy tội ác chúng nó*. Con người tội lỗi xưa và nay đều sai lầm. Đức Giê-hô-va thấy hết và Ngài phán xét công minh. Đoạn 10: sự vinh quang của Chúa rời khỏi đền thờ (18).

Chúa nói gì về sự phán xét của Ngài (18:20)? *Người nào phạm tội, người ấy chết. Con không bị phạt vì việc ác của cha. Cha không chịu tội vì việc xấu của con*.

III. LỜI TIÊN TRI VỀ CÁC NƯỚC KHÁC (25-32)

Chúa có lời tiên tri cho các nước lân bang nào trong 25:2, 8, 12 & 15? Am-môn, Mô áp, Êđôm và Phi-li-tin là những quốc gia bao quanh Y-sơ-ra-ên. Lời tiên tri về Ty-rơ, Si-đôn và Ai-cập được ghi trong đoạn 26-32.

Ê-xê-chi-ên lên án hành động tội ác của 7 quốc gia này. Họ cho rằng Đức Chúa Trời yếu quá, không đủ sức bảo vệ thành Giê-ru-sa-lem. Họ không biết rằng Chúa cho phép dân Ngài thảm bại để trừng phạt tội lỗi của họ. Bảy dân tộc này cũng sẽ đối diện với một số phận thảm hại tương tự. Chính họ cũng sẽ nhận biết rằng Giê-hô-va là Đức Chúa trời hằng hữu toàn năng, toàn tri. *Đức Chúa Trời không chịu khinh để đâu, vì hễ ai gieo giống gì, sẽ gặt giống ấy* (Ga-la-ti 6:7).

IV. BẢO ĐẢM VỀ HY VỌNG HỒI HƯƠNG (33-48)

Sau khi chọn Ê-xê-chi-ên làm người canh giữ (33:7-9), Chúa cho Giu-đa tia hy vọng nào (33:11)? *Ta chẳng vui gì khi kẻ ác chết nhưng Ta muốn họ ăn năn tội để được sống*. Nổi bật nhất của Ê-xê-chi-ên là chương 37. Đây là khái tượng xương khô trong thung lũng hài cốt – hình ảnh khô hạn đau thương – xương khô của cả quân đội thảm bại, không được chôn cất.

Chúa bảo Ê-xê-chi-ên làm gì (37:4-6)? Giảng cho bãi tha ma đó: *Xương khô, hãy nghe Lời Chúa! Ta sẽ đặt gân, đắp thịt, bọc da và hà hơi thở vào trong các người và các người sẽ sống!* Điều gì xảy ra khi Ê-xê-chi-ên làm theo Lời Chúa (37:7-14)? Ê-xê-chi-ên giảng đúng như Lời Chúa dạy. Xương khô ráp lại thành từng bộ, có gân, thịt và da bọc quanh thân. Rồi hơi thở đến, sống lại, đứng thành hàng ngũ, một quân đội đông đảo. Ý nghĩa? Dân Y-sơ-ra-ên sẽ sống vì Thần Chúa ở trong họ. Chúa sẽ đem họ về quê hương an cư lạc nghiệp.

Chương 38 là đoạn khó hiểu nhất về trận chiến tại Gót và Ma-gót – được đề cập đến trong Khải huyền 20:7-9. Khi Y-sơ-ra-ên trở nên hùng mạnh, liên minh nhiều quân đội do Gót và Ma-gót từ phương Bắc sẽ tấn công để tiêu diệt tuyến dân của Chúa.

Liên minh Gót tiến quân từ vùng núi Đông Nam của Biển Đen, Tây Nam của biển Caspian (miền Trung Turkey) và từ Iran, Ethiopia, Libya và có lẽ từ vùng liên bang Xô-viết hiện nay. Gót có thể là tên một người hay một lực lượng quân đội hung ác, chống lại Chúa. Chúng ta không biết khi nào trận chiến này sẽ diễn ra nhưng chúng ta có thể biết chắc một điều: Chúa sẽ giải cứu dân thánh của Ngài. Không có quân thù nào có thể chống cự nổi Thiên Chúa toàn năng.

Trong khi dân Do-thái sống trong cảnh lưu đày vô vọng, Chúa báo trước trong Ê-xê-chi-ên 39-48 rằng Ngài sẽ phục hồi họ và đem họ về quê hương để thành lập vương quốc của Đa-vít qua Đấng Mê-si-a. (Chúng ta không có sử liệu nào về những năm chót của Ê-xê-chi-ên).